

کافه نظر

مولوی با ترکیه اعلام آمادگی کرده بود. هنوز معلوم نیست کار ثبت آثار این شاعر پارسی‌زبان، به کجا بینجامد. باوجوداین، بد نیست از خود پیرسیم ما ایرانی‌ها با گذشتگانمان چه می‌کنیم؟ و قدر و قیمت تاریخ و چهره‌های آن در ایران چقدر است؟

شاید روزی برای میراث‌مان اشک بریزیم

ابوالحسن داوودی◀ کارگردان

گذشتگان ما داشته‌های فرهنگی‌مان هستند؛ داشته‌هایی که باید به آنها تکیه کنیم.. اتفاقی که در همه دنیا رخ می‌دهد. کشوری در یک نظام بین‌المللی براساس همین داشته‌های فرهنگی است که با سایر کشورها دست به برقراری ارتباط و تبادل فرهنگی می‌زند. از این گذشته، داشته‌های فرهنگی هر کشوری، یکی از منابع درآمد آن است و گردشگران و علاقه‌مندان به فرهنگ و تمدن سایر کشورها، براساس تبلیغاتی که درباره جاذبه‌های دیدنی هر کشور انجام می‌گیرد، به نقاط مختلف دنیا سفر می‌کنند. اما اتفاقی که در ایران روی می‌دهد، با این رویه‌های جهانی متفاوت است. من منکر وجود افرادی دلسوز در کشور که نسبت به میراث فرهنگی‌مان حساس هستند، نیستم. باوجوداین، توجه‌داشتن به داشته‌های فرهنگی کشور در ایران کم‌رنگ است و ازهمین‌رو معمولاً نسبت به ازبین‌رفتن آثار فرهنگی‌مان رفتارهایی افراطی یا تفریط‌گرایانه داریم. دلیل چنین واکنش‌هایی این است که هیچ اقدام مدون، برنامه‌ریزی‌شده و سازماندهی‌شده‌ای درباره میراث و داشته‌های فرهنگی‌مان وجود ندارد. آنچه وجود دارد در بهترین حالت ممکن، واکنش‌های احساسی و در بدترین حالت ممکن، هم استفاده و سوءاستفاده‌های سیاسی از چنین رویدادهایی است. این رفتارها مربوط به امروز و دیروز و قبل و بعد از انقلاب هم نیست. کم‌توجهی به داشته‌های ملی‌مان همیشه وجود داشته اگرچه در برخی از دولت‌ها این اتفاق شدیدتر بوده است و به دلایل سیاسی، بخشی یا تمام گذشته به‌کلی کنار گذاشته شده. ایسن بی‌توجهی عمومی ادامه پیدا می‌کند تا میراثمان از بین برود و آن زمان که از بین رفت، برایش اشک می‌ریزیم.

ما و گذشتگان ومسئله مولوی

افغانستان می‌خواهد آثار مولانا را به‌صورت مشترک با ترکیه در یونسکو به ثبت برساند. این خبر درحالی اعلام شده که هفته گذشته ایران برای ثبت مشترک مثنوی

رفتاری دوگانه باگذشته داریم

غلامعباس توسلی◀ جامعه‌شناس

اظهارنظری تکراری درباره ایرانی‌ها وجود دارد که همه ما آن را شنیده‌ایم؛ اینکه ما ایرانی‌ها حافظه تاریخی نداریم. اینکه ملتی چقدر به گذشته خود توجه داشته باشد، بستگی به این دارد که هویت جمعی و ملی‌اش را چگونه تعریف کند. در ایران ما نسبت به مفاخر و گذشته کشورمان، دچار نوعی دوگانگی شده‌ایم. در دوره‌هایی از تاریخ ایران، تقسیم‌بندی بین ایران قبل و بعد از اسلام تشدید شده؛ به این معنی که توجه به میراث ایران پیش از اسلام تبلیغ شده، اما دستاوردهای تمدنی ایران پس از اسلام مورد بی‌مهری قرار گرفته است. تأکید بر این تقسیم‌بندی، خود عاملی برای فراموشی و نادیده‌گرفتن بخشی از میراث کشور است. این در حالی است که حتی اگر در این کشور کلیسایی وجود داشته باشد، جزء گذشته و میراث ایران است و نباید به‌وسیله مرزبندی‌های اعتقادی، آنها را نادیده گرفت. این موضوع را باید در کنار یک مسئله تاریخی دیگر دید و آن اینکه در ایران برای دهه‌ها پادشاهان و قدرتمداران به گذشته بی‌توجه بوده‌اند. ازهمین‌روست که موضوع توجه به گذشته و گذشتگان در ایران هیچ‌وقت تبدیل به موضوع حساسیت‌برانگیز عمومی نشده است. امروز شما افراد بسیار زیادی را می‌بینید که علاقه‌مند به تاریخ و گذشته ایران هستند، اما حساس نیستند که بتوانند اقدامی در زمینه حفظ آنها انجام دهند. به‌همین‌دلیل نیاز است دولت‌ها در این زمینه وارد عمل شوند. دولت‌ها می‌توانند با انتخاب افراد دلسوز و آگاه در حوزه میراث فرهنگی چه داخل و چه خارج از کشور، به‌عنوان نمایندگانشان در محافل بین‌المللی، حساسیت جامعه را نسبت به گذشته و میراث فرهنگی جلب کنند و هم از حقوق تضییع‌شده ایران دفاع کنند.

همین حوالی

رضایکیانیان: خاطرات ما از مشهد چه شد؟

کیانیان به خاطراتش از زادگاه خود پیایی است؛ او شان حرم امام هشم شیعیان را آن‌قدر می‌داند که می‌گوید اگر آداب حضور آن حضرت و زائرانی که به قصد دیدار او به مشهد می‌روند، رعایت نشود، ساخت این هتل‌ها، پاساژها و مال‌ها، هیچ فایده‌ای ندارد؛ «مردم باید بتوانند معنای زیارت و ارتباط معنوی را در این شهر پیدا کنند و اگر نکنند، تمام این ساخت‌وسازها که مثلاً قرار است خدمات رفاهی و آسایشی به مردم بدهد، بی‌اعتبار خواهد شد. بحث بر سر این نیست که یک ساختمان بلند است یا یکی کوتاه، یکی عرصه را تنگ کرده و دیگری آسمان حرم را گرفته، بحث بر سر این است که ما توانسته‌ایم حس زائران و مجاوران آن حرم را زنده نگه داریم؟».

باشنند». کیانیان که این‌روزها تولدش را جشن گرفته‌اند، مشهد امروز را شهری تغییریافته و به دور از گذشته‌اش می‌داند: «مفهوم سوغاتی مشهد هم دیگر تغییر کرده است؛ قدیم این‌طور بود که زائران بعد از زیارت خود از بازارها و بازارچه‌هایی که اطراف حرم بود، به رسم یادگار سوغاتی تهیه می‌کردند؛ اما آنچه امروز اطراف حرم را دربرگرفته، ساختمان‌هایی است که به آن مال می‌گویند. آن تجربه خرید از بازارچه‌هایی با بوی ادویه، گلاب، نبات، مهر و مشک و عنبر کجا و این گشت‌وگذار در پاساژهای مدرن کجا؟ هیچ‌کسی آن حس معنوی و مذهبی را که در آن بازارهای سروشیده آجری تجربه می‌کرد امروز در ساختمان‌های مدرن و لوکس تجربه نمی‌کند». رجوع

رضا کیانیان، مشه‌دی است؛ او از شهری آمده که این روزها حال خوشی ندارد و همین ناخوشی بسیاری را نگران خود کرده و از آن جمله، یکی هم کیانیان است که می‌گوید آنچه از مشهد در خاطر دارد، شبیه آن چیزی نیست که نسل‌های امروز در این شهر می‌بینند: «می‌دانید، وقتی به مفهوم شهر فکر می‌کنیم فرق دارد با وقتی که به مفهوم زادگاه فکر می‌کنیم. «مشهد» فقط شهر اهالی این شهر نیست و طبعاً ایرانی‌هایی که هر کدام خاطره و یادی از این شهر دارند، دل‌نگران‌ش هستند. امروز شدت تخریب‌های این شهر تا جایی پیش‌رفته که من بعید می‌دانم دیگر آنچه نسل ما از مشهد به یاد داشت، همانی باشد که نسل بعد و کودکان‌مان در ذهن داشته

روزنامه شتر

www.sharghdaily.ir

یکشنبه ۳۰ خرداد ۱۳۹۵ | ۲۰۱۶ ژوئن ۱۹ | ۱۴۳۷ رمضان ۲۰ | شماره ۲۶۱۱ | ۲۰ صفحه
اذان ظهر تهران ۱۳:۰۶ • اذان مغرب ۲۰:۴۴ • اذان صبح فردا ۴:۰۲ • طلوع آفتاب ۵:۴۹

روزنامه‌رو

fardashargh@gmail.com

کارتون خواب

علی رومانی◀

aliromani84@gmail.com

مدیر کل بهزیستی استان اصفهان:

روزانه تعداد زیادی از پرونده‌های خرید و فروش نوزادان در مراکز دادگستری بازگشایی می‌شود

ماجرای عشق و عاشقی میدون

جرا اینجا از آمریکا بیشتر خوش می‌گذرد؟

پ. یوریا عالمی

• سوفیا... سوفیا... سوفیا... کجا می‌خواهی با بشوی بروی آمریکا؟ بابات گفت که سوفیا با کسی ازدواج می‌کند که اقامت آمریکا داشته باشد. سوفیا؟ آمریکا؟

دختر چی فکر می‌کنی درباره خارج؟ آمریکا خیلی بوریگ و ضدحال است. به جان میدون، به جان سوفیا، اگر ارزشش را داشت می‌بردمت آمریکا. ولی آنجا چه خبر است؟ هر چندسال یک‌بار یکی شبیه ترامپ یا بوش پیدا می‌شود و مردم سرشان گرم می‌شود. همین. باقی‌ش خبری نیست‌ها. ولی توی همین ایران خودمان.

ماشالله... تا بخوای سیاست‌مدار بانمک. یعنی این‌قدر توی استندآپ‌کمدی ما قوی بودیم که آقای احمدی‌نژاد در حد بین‌المللی اجرا داشتند. البته اساتیدی هم داریم که اجرای داخلی دارند و مردم را سرگرم می‌کنند. یا مثلاً کارگرها را برای اینکه بدنشان ورزیده باشد، چندوقت پیش ورزش تخصصی دادند و چندتا هم شلاق زدند.

یا مثلاً یک نفر پول همه را می‌خورد و می‌رود بغل سلین دیون، همسایه‌شان می‌شود. بعد مردم خوشحال می‌شوند که ما بغل سلین دیون هستیم. یا مثلاً همین گردوغبار که سال‌هاست در غرب کشور هست، درواقع پیام روشنی است به ابرقدرت‌های غرب که بدانند اگر مؤدب نشوند ما چنین گردوخاکی در غرب خواهیم کرد.

یا اصلاً تو می‌خواهی بروی آمریکا که چی؟ دلار آمریکا توی آمریکا بالا و پایین نمی‌شود‌ها. درحالی‌که اینجا همه منتظرند دلار بکشد بالا که آنها بکشند پایین کرکره را و بفروشند و برونند.

یا تلویزیون ایران که برنامه‌هایی می‌سازد که چنان آدرنالینی در مردم ایجاد می‌کند که سینمای ترسناک جهان هنوز نتوانسته به آن دست پیدا کند.

می‌بینی سوفیا؟ تازه این همه‌اش نیست. اینجا خیلی فان و خفن و اِندِ حال است. می‌خواهی بروی آمریکا که چی؟ سوفیا دوستم داشته باش و هی آمریکا آمریکا نکن. مرسی.

Galaxy S7 edge | S7

سامسونگ
SAMSUNG

بسته پشتیبانی ویژه

مرکز تماس موبایل
۰۲۱ ۳۳۳۳۳۳

Hisense

Official Partner of UEFA EURO 2016™

حقایبسنس

اسپانسر رسمی فوتبال جام

ملتهای اروپا، فرانسه ۲۰۱۶

021-26600727

www.zarrinac.com

Telegram.me/hisense_iran

www.instagram/hisense.iran